

4. neděle postní A

**Bůh se nedívá jako člověk;
člověk soudí podle zdání,
Hospodin však vidí do srdce. (srov. 1 Sam 16,7)**

První čtení

1. Samuelova 16,1b.6-7.10-13a

Hospodin řekl Samuelovi: "Napln svůj roh olejem a jdi! Posílám tě k Jesseovi, Betlémanu, protože jsem si vyhlédl krále mezi jeho syny." Když (Samuel) přišel a spatřil Eliaba, řekl si: "Jistě tenhle je před Hospodinem jeho pomazaný." Hospodin však řekl Samuelovi: "Nevšímej si jeho vzhledu ani vysoké postavy, neboť ho vylučuji. Nedívám se totiž jako člověk; člověk soudí podle zdání, Hospodin však vidí do srdce." Jesse předvedl před Samuela sedm svých synů, ale Samuel řekl: "Mezi nimi Hospodin nevyvolil nikoho." A zeptal se: "Jsou to již všichni chlapci?" Jesse odpověděl: "Ještě je nejmladší, ten pase stáda." Samuel tedy řekl Jesseovi: "Pošli pro něho, neboť nesedneme k jídlu, dokud sem nepřijde." Poslal tedy a uvedl ho: byl plavovlasý, s krásnýma očima a milého vzhledu. Tu řekl Hospodin: "Nuže, pomaz ho; to je on." Samuel vzal roh s olejem a pomazal ho uprostřed jeho bratrů. Od toho dne i nadále působil s Davidem Hospodinův duch.

Druhé čtení

Efesanům 5,8-14

(Bratři a sestry!) Byli jste kdysi tmou, ale teď jste světlem v Pánu. Žijte jako děti světla. Ovoce toho světla totiž (záleží) ve všestranné dobrotě, spravedlnosti a (v životě podle) pravdy. Zkoumejte, co se líbí Pánu, a nemějte žádnou účast v těch neplodných skutcích tmy; spíše je (veřejně) odsuzujte. Vždyť (člověku) je hanba už jen o tom mluvit, co ti lidé potají páchají. Všechno, co se odsoudí, ukáže se v pravém světle. Všechno totiž, na co se vrhne světlo, je potom zřejmé. Proto se říká (v Písmu): "Probud se, spáči, vstaň z mrtvých, a Kristus tě osvítí."

Evangelium

Jan 9,1.6-9.13-17.34-38

Ježíš uviděl cestou člověka, který byl od narození slepý. Ježíš plivl na zem, udělal ze sliny bláto, potřel mu tím blátem oči a řekl mu: "Jdi se umýt v rybníku Siloe" – to slovo znamená "Poslaný". Šel tam tedy, umyl se, a když se vrátil, viděl. Sousedé a ti, kteří ho dříve vídali žebrať, se ptali: "Není to ten, který tu sedával a žebrať?" Jedni tvrdili: "Je to on." Jiní říkali: "Není, ale je mu podobný."

On řekl: "Jsem to já." Přivedli toho bývalého slepce k farizeům. Ten den, kdy Ježíš udělal bláto a otevřel mu oči, byla zrovna sobota. Také farizeové se ho znovu vyptávali, jak nabyl zraku. On jim odpověděl: "Přiložil mi na oči bláto, umyl jsem se a vidím." Někteří farizeové říkali: "Ten člověk není od Boha, protože nezachovává sobotu." Jiní ale namítali: "Jak by mohl hříšný člověk dělat taková znamení!" A nemohli se dohodnout. Znovu se tedy zeptali toho slepého: "Co ty o něm říkáš, když ti otevřel oči?" On odpověděl: "Je to prorok." Řekli mu: "V hříších ses celý narodil – a ty nás chceš poučovat?" A vyhnali ho. Ježíš se dověděl, že ho vyhnali; vyhledal ho a řekl mu: "Věříš v Syna člověka?" Odpověděl: "A kdo je to, pane, abych v něho uvěřil?" Ježíš mu řekl: "Viděls ho: je to ten, kdo s tebou mluví." On na to řekl: "Věřím, Pane!" a padl před ním na kolena.

K zamyšlení

Dnešní evangelium je jasným příkladem odvrácení se od světských principů, které je vyjádřeno v jednom verši: "... aby ti, kteří nevidí, viděli a ti, kteří vidí, aby oslepli." (Jan 9,39). Samozřejmě, že Ježíš nechce oslepit vidoucí, ale slepota je přirozeným následkem toho, když člověk proti Božím měřítkům absolutně staví světská měřítka, tak jak o tom hovoří reakce farizeů v dnešním evangeliu. V Ježíšově odmítnutí tohoto myšlení, které spojuje slepotu s neštěstím a utrpením jako s Božím trestem osobní nebo rodinné viny, provinění a hříchu a na druhé straně zdraví a blaho jako odměnu za život, který se líbí Bohu, překračuje Ježíš toto myšlení a duševní horizont, když hovoří: horší je slepota srdce než slepota očí, která nás vede k tomu, že se uzavřeme před sebou samým a před ostatními a tím se stává nemožné opravdové setkání, vztah a spásonosný život.

– Uzavíráme se, když náš první pohled na druhé lidi je velmi povrchní a my je hodnotíme velmi rychle a po-(od-)suzujeme je.

– Uzavíráme se, když se náš názor skrývá za určitou ideologií, je jedno, zda je původem světská nebo náboženská. Jako křesťané nejsme zbaveni námahy, abychom v každé situaci všedního dne s duchovní šikovností a otevřeností přezkoušeli a přezkoumali každou zkušenost na základě evangelia, zvážili různé možnosti a pak podle situace – tak dalece, jak ji můžeme ohodnotit – dělat závěry a odpovídat.

– Uzavíráme se, když nebereme vážně sami sebe, naší vlastní hodnotu a důstojnost. Někdy, když žijeme tak, že jsme příliš zaměřeni na vnější svět, donutí nás osobní těžkosti, abychom nasměrovali náš pohled do našeho nitra, na nás samotné a abychom se zase nechali dotknout podstatnými otázkami: Co je pro mne důležité? Co si přeji? Co potřebuji? Pouze tehdy, když sami sebe vnímáme láskyplnými očima srdce, jsme ve stavu, abychom tak činili i v našem okolí.

– V těchto situacích nám bude jasně připomínáno, že v životě jsou podstatné ty neviditelné věci. Ty věci, které můžeme vnímat pohledem našeho srdce. Někdy jsme tak "slepi", jsme do sebe tak uzavřeni, že už necítíme nic z toho veškerého dobra kolem nás. Když se nám však podaří otevřít dveře našeho domu nebo otevřít dokonce okna, všimneme si pak těch nádherných věcí, které dělají náš život smysluplným: povzbuzující slova, přátelství, lásku, příslib, že někdo je s námi v myšlenkách, důvěru, porozumění, naději...

"Člověk vidí dobře jen srdcem. To podstatné je před zrakem zahaleno." Především ten, kdo se otevře Ježíšově výzvě po uzdravení osobní slepoty, kdo mu důvěřuje, tak ten může dostat nesmírnou novou život přinášející sílu.

4. neděle postní A

**Bůh se nedívá jako člověk;
člověk soudí podle zdání,
Hospodin však vidí do srdce. (srov. 1 Sam 16,7)**

První čtení

1. Samuelova 16,1b.6-7.10-13a

Hospodin řekl Samuelovi: "Naplň svůj roh olejem a jdi! Posílám tě k Jesseovi, Betlémanu, protože jsem si vyhlédl krále mezi jeho syny." Když (Samuel) přišel a spatřil Eliaba, řekl si: "Jistě tenhle je před Hospodinem jeho pomazaný." Hospodin však řekl Samuelovi: "Nevšímej si jeho vzhledu ani vysoké postavy, neboť ho vylučuji. Nedívám se totiž jako člověk; člověk soudí podle zdání, Hospodin však vidí do srdce." Jesse předvedl před Samuela sedm svých synů, ale Samuel řekl: "Mezi nimi Hospodin nevyvolil nikoho." A zeptal se: "Jsou to již všichni chlapci?" Jesse odpověděl: "Ještě je nejmladší, ten pase stáda." Samuel tedy řekl Jesseovi: "Pošli pro něho, neboť nesedneme k jídlu, dokud sem nepřijde." Poslal tedy a uvedl ho: byl plavovlasý, s krásnými očima a milého vzhledu. Tu řekl Hospodin: "Nuže, pomaz ho; to je on." Samuel vzal roh s olejem a pomazal ho uprostřed jeho bratrů. Od toho dne i nadále působil s Davidem Hospodinův duch.

Druhé čtení

Efesanům 5,8-14

(Bratři a sestry!) Byli jste kdysi tmou, ale teď jste světlem v Pánu. Žijte jako děti světla. Ovoce toho světla totiž (záleží) ve všestranné dobrotě, spravedlnosti a (v životě podle) pravdy. Zkoumejte, co se líbí Pánu, a nemějte žádnou účast v těch neplodných skutcích tmy; spíše je (veřejně) odsuzujte. Vždyť (člověku) je hanba už jen o tom mluvit, co ti lidé potají páchají. Všechno, co se odsoudí, ukáže se v pravém světle. Všechno totiž, na co se vrhne světlo, je potom zřejmé. Proto se říká (v Písmu): "Probud se, spáči, vstaň z mrtvých, a Kristus tě osvítí."

Evangelium

Jan 9,1-41

Ježíš uviděl cestou člověka, který byl od narození slepý. Jeho učedníci se ho zeptali: "Mistře, kdo zhřešil: on sám nebo jeho rodiče, že se narodil slepý?" Ježíš odpověděl: "Nezhřešil ani on, ani jeho rodiče, ale mají se na něm zjevit Boží skutky. Musíme konat skutky toho, který mě poslal, dokud je den. Přichází noc, kdy nikdo nebude moci pracovat. Pokud jsem na světě, jsem světlo světa." Po těch slovech plivl na zem, udělal ze sliny bláto, potřel mu tím blátem oči a řekl mu: "Jdi se umýt v rybníku Siloe" – to slovo znamená "Poslaný". Šel tam tedy, umyl se, a když se vrátil, viděl. Sousedé a ti, kteří ho dříve vídali žebrat, se ptali: "Není to ten, který tu sedával a žebral?" Jedni tvrdili: "Je to on." Jiní říkali: "Není, ale je mu podobný." On řekl: "Jsem to já." Ptali se ho tedy: "Jak to, že teď vidíš?" On odpověděl: "Člověk jménem Ježíš udělal bláto, pomazal mi oči a řekl: 'Jdi k Siloe a umy se!' Šel jsem tedy, umyl se a vidím." Ptali se ho: "Kde je ten člověk?" Odpověděl: "To nevím." Přivedli toho bývalého slepce k farizeům. Ten den, kdy Ježíš udělal bláto a otevřel mu oči, byla zrovna sobota. Také farizeové se ho znovu vypyтали, jak nabyl zraku. On jim odpověděl: "Přiložil mi na oči bláto, umyl jsem se a vidím." Někteří farizeové říkali: "Ten člověk není od Boha, protože nezachovává sobotu." Jiní ale namítali: "Jak by mohl hříšný člověk dělat taková znamení!" A nemohli se dohodnout. Znovu se tedy zeptali toho slepého: "Co ty o něm říkáš, když ti otevřel oči?" On odpověděl: "Je to prorok." Židé však tomu nechtěli věřit, že byl slepý a že nabyl zraku, až

si zavolali rodiče toho uzdraveného slepce a zeptali se jich: "Je to váš syn, o kterém vy říkáte, že se narodil slepý? Jak to, že teď vidí?" Jeho rodiče odpověděli: "Víme, že je to náš syn a že se narodil slepý. Ale jak to přijde, že teď vidí, to nevíme, a kdo mu otevřel oči, to my nevíme. Zeptejte se jeho. Je dospělý, ať mluví sám za sebe!" To jeho rodiče řekli, protože se báli židů. Židé se už totiž usnesli, aby každý, kdo Ježíše vyzná jako Mesiáše, byl vyloučen ze synagogy. Proto jeho rodiče řekli: "Je dospělý, zeptejte se jeho." Zavolali tedy ještě jednou toho bývalého slepce a řekli mu: "Vzdej Bohu chválu! My víme, že ten člověk je hříšník." On odpověděl: "Zda je hříšník, to nevím, ale vím jedno: že jsem byl slepý, a teď vidím." Zeptali se ho tedy: "Co s tebou udělal? Jak ti otevřel oči?" Odpověděl jim: "Už jsem vám to řekl, ale jako byste to neslyšeli. Proč to chcete slyšet znovu? Chcete se snad i vy stát jeho učedníky?" Osopili se na něj: "Ty jsi jeho učedník! My jsme učedníci Mojžíšovi. My víme, že k Mojžíšovi mluvil Bůh, o tomhle však nevíme, odkud je." Ten člověk jim odpověděl: "To je skutečně divné, že vy nevíte, odkud je – a otevřel mi oči. Víme, že hříšníky Bůh neslyší, ale slyší toho, kdo je zbožný a plní jeho vůli. Od věků nebylo slýcháno, že by někdo otevřel oči slepému od narození. Kdyby tento člověk nebyl od Boha, nic by nedokázal." Řekli mu: "V hříších ses celý narodil – a ty nás chceš poučovat?" A vyhnali ho. Ježíš se dověděl, že ho vyhnali; vyhledal ho a řekl mu: "Věříš v Syna člověka?" Odpověděl: "A kdo je to, pane, abych v něho uvěřil?" Ježíš mu řekl: "Viděls ho: je to ten, kdo s tebou mluví." On na to řekl: "Věřím, Pane!" a padl před ním na kolena. Ježíš prohlásil: "Přišel jsem na tento svět soudit: aby ti, kdo nevidí, viděli, a kdo vidí, oslepli." Slyšeli to někteří farizeové, kteří byli u něho, a řekli mu: "Jsme snad i my slepí?" Ježíš jim odpověděl: "Kdybyste byli slepí, neměli byste hřích. Vy však říkáte: 'Vidíme.' Proto váš hřích trvá."

K zamyšlení

Dnešní evangelium je jasným příkladem odvrácení se od světských principů, které je vyjádřeno v jednom verši: "... aby ti, kteří nevidí, viděli a ti, kteří vidí, aby oslepli." (Jan 9,39). Samozřejmě, že Ježíš nechce oslepit vidoucí, ale slepota je přirozeným následkem toho, když člověk proti Božím měřítkům absolutně staví světská měřítka, tak jak o tom hovoří reakce farizeů v dnešním evangeliu. V Ježíšově odmítnutí tohoto myšlení, které spojuje slepotu s neštěstím a utrpením jako s Božím trestem osobní nebo rodinné viny, provinění a hříchu a na druhé straně zdraví a blaha jako odměnu za život, který se líbí Bohu, překračuje Ježíš toto myšlení a duševní horizont, když hovoří: horší je slepota srdce než slepota očí, která nás vede k tomu, že se uzavřeme před sebou samým a před ostatními a tím se stává nemožné opravdové setkání, vztah a spásanosný život.

– Uzavíráme se, když náš první pohled na druhé lidi je velmi povrchní a my je hodnotíme velmi rychle a po-(od-)suzujeme je.

– Uzavíráme se, když se náš názor skrývá za určitou ideologií, je jedno, zda je původem světská nebo náboženská. Jako křesťané nejsme zbaveni námahy, abychom v každé situaci všedního dne s duchovní šikovností a otevřeností přezkoušeli a přezkoumali každou zkušenost na základě evangelia, zvážili různé možnosti a pak podle situace – tak dalece, jak ji můžeme ohodnotit – dělat závěry a odpovídat.

– Uzavíráme se, když nebereme vážně sami sebe, naší vlastní hodnotu a důstojnost. Někdy, když žijeme tak, že jsme příliš zaměřeni na vnější svět, donutí nás osobní těžkosti, abychom nasměrovali náš pohled do našeho nitra, na nás samotné a abychom se zase nechali dotknout podstatnými otázkami: Co je pro mne důležité? Co si přeji? Co potřebuji? Pouze tehdy, když sami sebe vnímáme láskyplnými očima srdce, jsme ve stavu, abychom tak činili i v našem okolí.

– V těchto situacích nám bude jasně připomínáno, že v životě jsou podstatné ty neviditelné věci. Ty věci, které můžeme vnímat pohledem našeho srdce. Někdy jsme tak "slepí", jsme do sebe tak uzavřeni, že už necítíme nic z toho veškerého dobra kolem nás. Když se nám však podaří otevřít dveře našeho domu nebo otevřít dokonce okna, všimneme si pak těch nádherných věcí, které dělají náš život smysluplným: povzbuzující slova, přátelství, lásku, příslib, že někdo je s námi v myšlenkách, důvěru, porozumění, naději...

"Člověk vidí dobře jen srdcem. To podstatné je před zrakem zahaleno." Především ten, kdo se otevře Ježíšově výzvě po uzdravení osobní slepoty, kdo mu důvěřuje, tak ten může dostat nesmírnou novou život přinášející sílu.